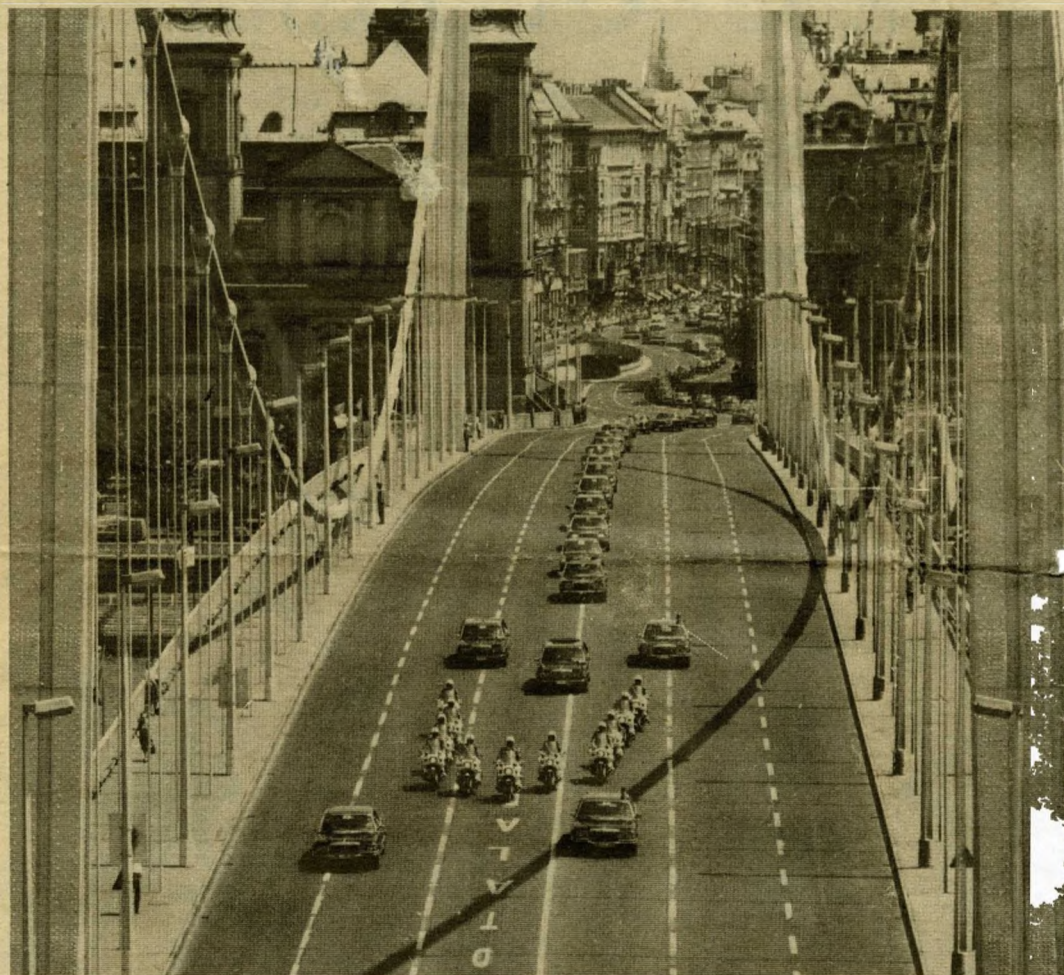

244

394.44

„Együtt haladunk a jövőben is”

L. I. BREZSNYEV LÁTOGATÁSA HAZÁNKBAN

A küldöttséget szállító gépkocsisor az Erzsébet-hidon

Ernst Antal, a Csepel Művek pártbizottságának első titkára köszönetet mond az Októberi Forradalom Érdemrendért

A kelenföldi óvodások kedves műsorát követően L. I. Brezsnyev egy Misa-mackót ad át az óvoda vezetőjének

L. I. Brezsnyev és kísérete megkoszorúzta a magyar hősök emlékművét

A búcsú egyik kedves pillanata

Barátok, küzdőtársak, testvérek találkozásként értékelte, elemezte televíziós beszédében a múlt heti háromnapos, kiemelkedő jelentőségű látogatást Kádár János, az MSZMP Központi Bizottságának első titkára. A szovjet párt- és kormányküldöttség budapesti tartózkodása során „mindenfélre formáltságot azonnal feloldott az a meleg és szíves fogadtatás, amelyben bennünket részesítettek” — fejezte ki ugyancsak televíziós beszédében Leonid Iljics Brezsnyev, a Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottságának főtitkára, a Szovjetunió Legfelsőbb Tanácsa Elnökségének elnöke.

Barátok találkozója volt ez, mint a közlemény is „hivatalos, baráti látogatásnak” nevezi. Fontos állomás a két ország vezetői között rendszeresen megtartott tanácskozások, konzultációk sorában. A megbeszéléseken nemcsak a baráti kapcsolatokban eddig elért eredményeket regisztrálták, hanem a jövőre vonatkozó számos fontos elképzelést is megörösítették, egyeztettek. Részletesen tárgyaltak a kétoldalú gazdasági együttműködésről, a KGST keretében folyó nagyszabású közös tevékenységről, s hogy csak egyetlen kérdést ragadjunk ki e gazdag körből: „A felek szükségesnek tartják — állapítja meg a nyilatkozat — az együttes tervezési tevékenység tökéletesítését, a termelési kooperáció és szakosítás fejlesztését”, s ennek érdekében különösen fontosnak tekintik, hogy az 1990-ig szóló távlati program mielőbb elkészüljön. Nagy jelentőséget tulajdonítanak a gazdasági együttműködés mellett a magyar-szovjet ideológiai kapcsolatok további elmélyítésének. Ezt a célt szolgálta a tanácskozás so-

rán aláírt magyar-szovjet kulturális és tudományos együttműködési egyezmény. A tanácskozások eredményeképp — miként L. I. Brezsnyev a televízióban mondotta — „a szovjet-magyar kapcsolatok hatékonysága dinamikusan növekedni, minősége javulni fog.” Vagy ahogy a közös nyilatkozat leszögezte: „Az élet meggyőzően igazolja a magyar-szovjet szövetség hatékonyságát, mely biztosítja a két ország érdekeinek védelmét, s jól szolgálja a szocialista közösség összeforrottságának és nemzetközi befolyásának erősítését, Európa és az egész világ békéjének és biztonságának megszilárdítását.”

Küzdőtársak találkozója volt ez, mint már a fenti megállapítás is sugallja. A két küldöttség tárgyalásain nagy teret szenteltek a nemzetközi élet kulcskérdéseinek, elsősorban az európai békével és biztonsággal, a leszereléssel és az enyhüléssel kapcsolatos teendőknél. Leszögezték: „Magyarország és a Szovjetunió — a Varsói Szerződés többi szövetséges államával együtt — most és a jövőben is mindent megtesz azért, hogy az enyhülés folyamata megerősödjék, kiszélesedjék, egyetemessé és visszafordíthatatlanná váljék.” Ennek szellemében tárgyaltak a helsinki záróokmány teljesítéséről, s az 1980-ban esedékes madridi találkozókról, a KGST és az EKG közötti egyezmény lehetőségéről, és mindennek előtt arról a közös kezdeményezésről, amelynek hazánk fővárosa volt a színhelye. A Varsói Szerződés májusi külügyminiszteri tanácskozásán hangzott el a felhívás: rendezzenek

összeurópai értekezletet az Egyesült Államok és Kanada bevonásával, a politikai enyhülés után mutasson példát Európa a katonai enyhülés megvalósításában is. — Küzdőtársaként, teljes egységben lépett föl a két fél a délkelet-ázsiai béke megőrzéséért — szolidaritásáról biztosítva a hős vietnami népet —, s a közel-keleti valóban igazságos rendezésért.

Testvérek találkozója volt ez, amikor is túl a hivatalos tanácskozásokon, a baráti aktusokon, olyan elemi erejű ünnepségekben részesítették a magyar dolgozókat a vendégeket, amilyen tükrözött népünk szeretetét és tiszteletét irántuk, eltökéltségét a szovjet-magyar barátság erősítésére. A testvériség szép megnyilvánulása volt a parlamenti ünnepség, amelynek során Leonid Iljics Brezsnyevtől, a tiszteletbeli törzsgárdatagtól vehették át a nemzetközi munkaversenyt kezdeményező csepeliek az Októberi Forradalom Érdemrendet. És ez nyilvánult meg a kelenföldi lakótelepi látogatás során, az óvodások vidám énekében, kedves köszöntő szövegében, s az úttest szélén Budapestszerte zászlókkal integető budapestiek ünnepséiben is.

A testvéri fogadtatás, a tömegek egyetértelmű fellépése csak aláhúzta Kádár János szavait, amelyek a kiemelkedő jelentőségű politikai eseményt értékelve egyben a távlatot is megmutatták: „Az az elhatározásunk, hogy együtt haladjunk a jövőben is.”